 W Chrystusie

> Na koniec zaś wszyscy bądźcie jednomyślni, współczujący, miłujący braci, miłosierni i uprzejmi.
>
> *— I Piotra 3:8*

Książka: Nowy Testament / I Piotra
Tematy: współczucie, społeczność, pokora, bliźni

Interpretacja:
Fragment *I Piotra 3:8* stanowi wezwanie do jedności wewnątrz wspólnoty chrześcijańskiej. Apostoł *Piotr* był świadkiem prześladowań, z jakimi zmagał się wczesny Kościół, i wiedział, że jedność jest kluczowa dla jego przetrwania oraz rozwoju. Rozumiał również, że jedność stanowi istotny element tożsamości osób naśladujących *Jezusa Chrystusa*. W tym wersecie Piotr wymienia cechy, które powinny charakteryzować wierzących, aby mogli oni żyć w jedności.

Znaczenie jedności

Jedność jest dla Kościoła niezbędna, ponieważ stanowi świadectwo *miłości Chrystusa* do świata. *Jezus* powiedział: *„Po tym wszyscy poznają, że jesteście moimi uczniami, jeśli będziecie się wzajemnie miłować” (Jana 13:35)*. Skoro chrześcijanie nie potrafią miłować się nawzajem i żyć w jedności, jak mogą mieć nadzieję na ukazanie miłości Chrystusa zagubionemu światu? Co więcej, jedność jest również konieczna dla indywidualnego wzrostu duchowego. Wspólnota chrześcijańska jest powołana do wspierania rozwoju duchowego i dojrzałości każdego ze swoich członków. Jedność i miłość braterska stanowią fundament tego procesu. Tylko żyjąc w zgodzie, chrześcijanie mogą wzajemnie się umacniać i wspólnie wzrastać w wierze.

Lista cech

W omawianym wersecie Piotr przedstawia listę cech niezbędnych do życia w jedności: zgodność myśli, współczucie, miłość braterska, miłosierdzie oraz pokora.

Zgodność myśli – odnosi się to do potrzeby posiadania tego samego nastawienia, myślenia w duchu porozumienia oraz trwania w jedności wokół prawdy Ewangelii. Oznacza to, że chrześcijanie muszą być gotowi odłożyć na bok osobiste różnice i skupić się na tym, co ich łączy: *miłości do Chrystusa i oddaniu Jego Słowu*.

Współczucie – oznacza zdolność do odczuwania empatii i zrozumienia wobec innych. Wiąże się ono z przeżywaniem bólu i radości bliźnich tak, jakby były one własnymi uczuciami. Choć dla niektórych może to stanowić wyzwanie, jest to niezbędne dla życia w zgodzie.

Miłość braterska – czyli miłość do innych wierzących – ma kluczowe znaczenie dla jedności. Miłość ta wykracza poza powierzchowne sympatie, obejmując wzajemną troskę i poczucie odpowiedzialności za siebie nawzajem.

Miłosierdzie wiąże się z potrzebą przebaczania innym, gdy popełniają błędy lub uchybiają zasadom jedności. Okazywanie miłosierdzia wewnątrz Kościoła pomaga budować zdrowsze relacje i przywracać harmonię we wspólnocie.

Życzliwość oznacza pozytywne nastawienie oraz gotowość do niesienia pomocy innym w każdej chwili i w każdych okolicznościach. Życzliwość sprawia, że inni czują się w społeczności mile widziani i bezpieczni.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Błogosławiony niech będzie Bóg i Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa, Ojciec miłosierdzia i Bóg wszelkiej pociechy; Który nas

> pociesza w każdym naszym utrapieniu, abyśmy i my mogli pocieszać tych, którzy są w jakimkolwiek ucisku, taką pociechą, jaką sami jesteśmy pocieszani przez Boga.
>
> *— II Koryntian 1:3-4*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian
Tematy: współczucie, Pocieszyciel, odwaga, zachęta, cierpienie, adoracja

Interpretacja:
Fragment *II Koryntian 1:3-4* wychwala Boga jako *Ojca* naszego *Pana Jezusa Chrystusa*. Oznacza to, że Bóg jest naszym duchowym Ojcem, a Jezus Chrystus – *Jego Synem*; w konsekwencji zarówno Bóg, jak i Jezus Chrystus dzielą tę samą boską naturę. Jest to fundamentalna prawda wiary chrześcijańskiej, ukazująca jedność między Bogiem a Jezusem Chrystusem i wskazująca, że dzięki Jezusowi Chrystusowi możemy utrzymywać bliską relację z Bogiem.

Ojciec miłosierdzia

Wersety te opisują Boga jako *„Ojca miłosierdzia”*, co oznacza, że jest On Bogiem miłosiernym i pełnym współczucia, gotowym przebaczać nam grzechy i obdarzać nas Swoją łaską. Jezus Chrystus, Syn Boży, nauczał o miłości i współczuciu; możemy zatem być pewni, że nasz *Ojciec Niebieski* kocha nas i prowadzi w każdej chwili. Ta krzepiąca prawda zachęca nas do szukania Bożego miłosierdzia w naszym życiu oraz do proszenia Go o pomoc i prowadzenie w trudnych chwilach.

Bóg wszelkiej pociechy

II Koryntian 1:3 przedstawia również Boga jako *„Boga wszelkiego pocieszenia”*. Oznacza to, że Bóg jest naszym Pocieszycielem w chwilach bólu i cierpienia. W momentach straty, choroby czy żałoby możemy szukać pocieszenia i wsparcia u naszego Ojca Niebieskiego, który kocha każdego z nas i zna nas osobiście. Obdarza On nas swoim pokojem, miłością i pocieszeniem, pomagając nam przezwyciężyć wszelkie trudne sytuacje, jakie niesie życie.

Dzielenie się pocieszeniem

II Koryntian 1:4 mówi, że Bóg pociesza nas we wszelkich naszych utrapieniach, abyśmy my z kolei mogli pocieszać tych, którzy przeżywają trudne chwile. Innymi słowy, dzięki pocieszeniu, jakie otrzymujemy od Boga w czasie utrapień, możemy nieść pocieszenie i wsparcie tym, którzy tego potrzebują.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Tak więc jako wybrani Boga, święci i umiłowani, przyodziejcie się w serdeczne miłosierdzie, dobroć, pokorę, łagodność, cierpliwość.
>
> *— Kolosan 3:12*

Książka: Nowy Testament / Kolosan

Tematy: współczucie, odziez, zyczliwosc, pokora, cierpliwość

Interpretacja:

Kolosan 3:12 to piękny fragment, który wzywa wierzących, by przyoblekli się w cechy niezbędne w życiu chrześcijańskim. *Paweł*, autor tego listu, zachęca nas, byśmy czynili to jako „wybrańcy Boga, święci i umiłowani”. Oznacza to, że jako naśladowcy *Chrystusa* musimy prowadzić życie odzwierciedlające naszą tożsamość dzieci Bożych.

Znaczenie miłosierdzia

Jedną z cech wymienionych w tym wersecie jest miłosierdzie. Dla wielu okazywanie miłosierdzia może być trudne, gdyż wiąże się ono z przebaczaniem tym, którzy nas skrzywdzili. Warto jednak pamiętać, że Bóg okazuje nam miłosierdzie i wzywa nas, byśmy również my byli miłosierni. Gdy przebaczamy i okazujemy miłosierdzie, ukazujemy innym Bożą miłość.

Wartość pokory

Kolejną cechą wspomnianą w tym wersecie jest pokora. Łatwo ulec pokusie pychy i sądzić, że jesteśmy lepsi od innych. Pokora pomaga nam jednak zrozumieć, że wszystko, co posiadamy, jest darem od Boga. Będąc pokornymi, uznajemy nasze uzależnienie od Boga i jesteśmy gotowi służyć innym.

Cierpliwość i łagodność

Cierpliwość i łagodność to cechy, które w naszym społeczeństwie często postrzegane są jako słabości. W życiu chrześcijańskim są one jednak niezbędne. Cierpliwość daje nam siłę do przetrwania trudnych chwil, a łagodność pomaga skutecznie i w duchu pokoju kierować naszą energią. Dzięki tym cechom możemy stawać się prawdziwymi sprawcami zmian w świecie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> To wielkie miłosierdzie PANA, że nie zginęliśmy, gdyż nie ustaje jego litość. Każdego poranka się odnawia, wielka jest twoja wierność.
>
> *— Lamentacje 3:22-23*

Książka: Stary Testament / Lamentacje
Tematy: współczucie, wiernosc, miłość, niezawodność

Interpretacja:
Ten fragment mówi nam *o Bożym miłosierdziu* i jego ogromnym znaczeniu w naszym życiu. Słowo *„miłosierdzie”* wywodzi się z łacińskiego *„misericordia”*, co oznacza współczucie, życzliwość, litość i dobroć. *Boże miłosierdzie* jest wyrazem Jego bezwarunkowej miłości do nas, służąc zarówno pomocą, jak i przewodnictwem w chwilach

trudności. To właśnie to Boże miłosierdzie pozwala nam prowadzić lepsze życie i chroni nas przed pochłonięciem przez zło, które czyha na nas każdego dnia.

Pierwszy werset tego fragmentu z Księgi Lamentacji podkreśla *nieustanną obecność Bożego miłosierdzia w naszym życiu*. Biblia wskazuje, że Boże miłosierdzie nigdy się nie kończy; jest ono dla nas dostępne w każdej chwili. Nawet gdy wydaje się, że Bóg nie wysłuchuje naszych modlitw lub gdy tracimy wiarę, Jego miłosierdzie pozostaje niezmienne, czekając, aż je odkryjemy.

Drugi werset mówi nam, *że Bóg jest wiecznie wierny – godny zaufania, niezachwiany i stały* – ponieważ wierność jest jednym z Jego istotnych przymiotów. Wierność stanowi nieodłączną część tego, kim On jest *(Ps 89:8; Hbr 13:8)*. W swej wierności Bóg chroni nas przed złem *(2 Tes 3:3)*, wyznacza granice naszym pokusom *(1 Kor 10:13)*, przebacza nam grzechy *(1 J 1:9)* i nas uświęca *(1 Kor 1:9; Flp 1:6)*.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Odwróci się i zlituje się nad nami; pokona nasze nieprawości i wrzuci w głębiny morza wszystkie nasze grzechy.
>
> *— Micheasza 7:19*

Książka: Stary Testament / Micheasza
Tematy: współczucie, Przebaczenie, grzech

Interpretacja:
Werset *Micheasza 7:19* stanowi część ostatniego rozdziału tej księgi, w którym prorok opisuje upadek moralny i bałwochwalstwo mieszkańców Judy. Mimo ostrzeżeń proroka, lud Judy trwał w nieprawości i ostatecznie dostał się w ręce Asyryjczyków oraz

Babilończyków. Jednak w końcowych wersetach *Micheasz* wypowiada słowa pocieszenia i nadziei na przyszłość.

Micheasz zapewnia mieszkańców Judy, że Bóg ponownie okaże im miłosierdzie, pomimo ich grzechów i uchybień. Prorok posługuje się wymownym obrazem, by opisać Boże przebaczenie: Bóg pogrzebie nieprawości ludu.

Kluczowym elementem tego wersetu jest obietnica, że Bóg wrzuci wszystkie nasze grzechy w głębiny morskie – co oznacza, że nigdy więcej nie będą one wspominane ani wytykane. Krótko mówiąc, Micheasz zapewnia mieszkańców Judy, że Bóg jest Bogiem miłosierdzia, który oferuje odkupienie i przebaczenie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Umocnię dom Judy, wybawię dom Józefa i sprowadzę ich z powrotem w pokoju, bo zlituję się nad nimi. I będą takimi, jak gdybym ich nie odrzucił. Ja bowiem jestem PAN, ich Bóg, i wysłucham ich.
>
> *— Zachariasza 10:6*

Książka: Stary Testament / Zachariasza
Tematy: współczucie, sluchac, Modlitwa, siła

Interpretacja:
Biblia to księga pełna Bożych nauk i obietnic, która oferuje nam wsparcie w każdej chwili życia i w każdej sytuacji. Jednym z wersetów Starego Testamentu, który może okazać się dla nas szczególnie pomocny w obecnych czasach, jest *Zachariasza 10:6*.

Kontekst wersetu

Zachariasz napisał tę księgę po powrocie Żydów z niewoli babilońskiej. Społeczność żydowska zmagała się wówczas z odbudową Świątyni w Jerozolimie i dążeniem do zapewnienia swojemu krajowi pomyślności. Zachariasz występuje w roli proroka, zachęcając i napominając Boży lud, by nie tracił nadziei.

Werset 6 następuje po fragmencie, w którym Bóg wyraża swój gniew wobec niesprawiedliwych władców Jerozolimy oraz fałszywych proroków, którzy zwiedli społeczność. Jednak w tym właśnie wersecie Bóg ukazuje swą miłosierną łaskę. Obiecuje wzmocnić i ochronić dom *Judy* oraz dom *Józefa*, a także sprowadzić je z powrotem do ich ziemi – niezależnie od tego, jak długo przebywały na wygnaniu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Tak mówi PAN zastępów: Sądźcie sprawiedliwie i okazujcie miłosierdzie i litość, każdy swojemu bratu. Nie uciskajcie wdowy i sieroty, obcego i ubogiego i nie obmyślajcie zła w swoich sercach, jedni przeciwko drugim.
>
> *— Zachariasza 7:9-10*

Książka: Stary Testament / Zachariasza
Tematy: współczucie, zlo, zyczliwosc, bliźni, sprawiedliwosc, wdowy

Interpretacja:
W Księdze Zachariasza (rozdział 7, wersety 9–10) znajdujemy jasne i stanowcze przykazanie. Wersety te wzywają nas do refleksji nad tym, jak ważne jest traktowanie bliźnich sprawiedliwie i życzliwie, bez względu na ich status społeczny czy pochodzenie.

Sądźcie zgodnie z prawdą

Fragment *Zachariasza 7:9-10* rozpoczyna się bezpośrednio od Bożego nakazu dotyczącego sprawiedliwości. Polecenie, by „sądzić zgodnie z prawdą”, wskazuje, że w naszych decyzjach i osądach musimy kierować się uczciwością i prawdomównością.

Prawda odgrywa kluczową rolę w naszym życiu i ważne jest, byśmy szukali jej we wszystkim, co robimy. Łatwo ulec pokusie naginania prawdy do własnych potrzeb czy pragnień, jednak prawdy nie wolno fałszować. Musimy zawsze dążyć do prawdy i wydawać sprawiedliwe wyroki.

Okazujcie sobie nawzajem miłosierdzie i współczucie

Dalsza część wersetów zawiera wezwanie do okazywania miłosierdzia i współczucia naszym braciom i siostrom. Słowo „brat” odnosi się tu do wszystkich ludzi. Musimy okazywać miłosierdzie każdemu, a nie tylko tym, którzy są nam bliscy.

Współczucie i miłosierdzie są ściśle związane z miłością i empatią; stanowią fundament dobrze funkcjonującego społeczeństwa. Musimy potrafić postawić się na miejscu innych i traktować ich z miłością oraz współczuciem.

Co oznacza słowo „uciskać”?

Aby lepiej zrozumieć to przykazanie, warto wyjaśnić znaczenie słowa „uciskać”. Według słownika oznacza ono „niesprawiedliwe traktowanie, dręczenie, zadawanie cierpienia lub wpędzanie w niedolę”. Innymi słowy, uciskanie kogoś wiąże się z niesprawiedliwym wykorzystywaniem siły i władzy wobec tej osoby, co przynosi jej krzywdę i cierpienie.

Znaczenie ochrony osób najbardziej bezbronnych

Przykazanie *Zachariasza* przypomina nam o konieczności ochrony najbardziej bezbronnych członków społeczeństwa: wdów, sierot, cudzoziemców i ubogich. To właśnie te osoby najczęściej cierpią z powodu niesprawiedliwości i przemocy ze strony tych, którzy dzierżą największą władzę. Naszym obowiązkiem jako chrześcijan jest troska o nich i dbanie o przestrzeganie ich praw.

Co więcej, Zachariasz nie ogranicza się jedynie do wspomnienia o tych konkretnych grupach ludzi; wzywa nas również do tego, byśmy nie żywili w sercach złych zamiarów wobec naszych braci i sióstr. Oznacza to, że nie wolno nam osądzać innych ani traktować ich źle z powodu uprzedzeń czy złośliwych myśli.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*